

Ang Langgam Maalam

Gardeopatra Quijano

Kang FLORIPINAS

Ania ka na gayud, ako ka naug nadakop,
Binuhat nga maluming, anak nga malipayon
Sa kinaiyahan, natingban sa kaaghop :
Itug-an nganong nagluya ka niining hapon,
Isulti nganong mapula ang adlawang sumasalop.

Unsay imong nakita didto sa laing dapit?
Nagmaya ba ang tanan, puno ba sa kalipay,
Nagawit ba, walay naghilak sa kasakit?
Wala sa didtoy mga kalag nga nanagmahay?
Masayang ba ang tanan sauna nang bughawng langit?

Luya ka, nagkurog pa ang imong mga pako,
Miabut ka diay sa luyo nianang bukid?
Unsay imong igasa niining nanagbakho?
Usa lang ka matam-is awit sa imong kabatid,
Igo nang makahunong sa ilang pagagulo.

Karon lig-on ka na, isulti usab kanako :
May mahumot ba usab didto nga mga bulak?
Duna ba didto sapa ug matahum napo?
Duna didto nindot nga busay nga nagambak,
Tin-aw ba, bugnaw ba usab ang iyang tinulo?

Hinuroy ka da, maalam ka kay kanako ;
Una ka molupad padulong sa imong salag,
Tug-ani ako sa kahibulongan nga daku,
Buot magpakisayud kining hubo kong kalag
Sa mga tinaguan ning kalibutan nato.